

289 İstanbulla Gidiyorum

– Necmi Yaprak · 17 Eylül 2010

Bu gün yüreğim kıpır kıpır
Duygularımı nasıl anlatsam bilemiyorum
Bütün insanlığın hayalinde ki
Dünyanın başkenti İstanbul'a gidiyorum

Yanımda çeyrek asır kahrımı çeken
Kıymetini anlatmaya söz bulmadığım
Balıkesir, Yalova, Bursa derken
Saatlerin nasıl geçtiğini anlamadığım

Topçular'dan gemiyle Gebze'ye geçerken
Denizin kokusunu almak için indik otobüsten
Masmavi kara karışımı dalgaların içinden
Çektim nefesimi içime korkuyla katlandığım

Matrılar takılmış peşime yarış yapıyor
Bir de baktım insanlar çerez atıyor
Denize düşmeden havada kapıyor
İnsanlık ölmemiş özlemle umutlandığım

Keşke yanımda kamera olsaydı
Anlatmaya gerek yoktu o güzel anı
Karşıya geçene kadar peşimi bırakmadı
Yolculuğa devam et bakalım yarıda bıraktığım

Ataşehir'den Üsküdar'a gelene kadar
Başımız döndü daha çok yolumuz var
Kurnaz şoför bizi Fıstıkağacı'na çıkar
İstanbul sokaklarında yayan kaldığım

Bereket gençlik yıllarım geldi aklıma
İki garip düştük ara sokaklara
Yavaş yavaş yürüdük vardık Selamsız'a
Dönüpte baktım garibimin suratına
Alev alev olmuş yıllarca yandığım

17.09.2010